

21 april 2024

Jona vertelt Gods boodschap in Nineve

Jona 3

Thema: Bekeren is terugkeren naar God

Doel

De kinderen ontdekken dat je moet gehoorzamen als God zegt dat het anders moet

Toelichting

God wil liever vergeven dan bestraffen. Die genade is zijn liefde voor mensen. Daarom stuurt de HEER Jona opnieuw naar Nineve. De stad luistert en neemt Gods woorden serieus. De koning en de inwoners bekeren zich. Bekeren is teruggaan naar God: het verkeerde achter je laten en weer het goede doen. Een ander leven, weer helemaal op God en de naaste gericht.

Dat in Nineve iedereen het boetekleed aantrekt is een verrassing. God ziet het en trekt zijn straf in. Met veel vreugde verandert Hij van gedachten.

Wij geloven dat God ons door Jezus heeft gered. Wij mogen leven, omdat Hij is gestorven en opgestaan. Dat is niet vrijblijvend; daar hoort ook een leven vanuit Jezus bij. Luisteren naar Gods waarschuwingen en aanwijzingen, leven zoals Hij in zijn Woord vraagt. Dan kan God vol vreugde zijn liefde blijven tonen.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Nineve luistert naar Jona

Richtlijnen: Jona zegt tegen de inwoners van Nineve dat God hen gaat straffen, omdat ze zich niets van Hem aantrekken. Ze doen veel verkeerde dingen. De HEER is blij, als Hij merkt dat ze naar Jona luisteren. Ze krijgen spijt en willen anders gaan leven. De HEER vergeeft hen en straft hen niet.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Echt berouw heeft gevolgen

Richtlijnen: Ga met deze groep in op het berouw hebben en belijden van schuld. Het is niet even gauw 'sorry' zeggen en gewoon verdergaan. Het is echt stilstaan bij wat er fout gegaan is. Bedenken dat het niet goed was en dat ook uitspreken. Naar God toe moeten wij onze zonden in ons gebed noemen, er vergeving voor vragen en beloven het vanaf nu beter te doen. Dat is bekering.

We hebben een paar weken geleden Pasen gevierd. Al onze zonden zijn door God vergeven, omdat Jezus aan het kruis stierf. We mogen op weg naar Gods Koninkrijk, waar alles goed is. Dat kan alleen als we proberen te leven zoals Jezus ons leert. Ervoor kiezen het verkeerde weg te doen en het goede te doen.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Nineve bekeert zich

Richtlijnen: De jongeren kunnen zich de vreugde van de HEER voorstellen, toen Hij zag dat de mensen luisterden naar de waarschuwendende woorden van Jona. Heel de heidense stad bekeerde zich, het wordt een stad vol kinderen van God. Prachtig! Daarnaast kunnen de jongeren uit de bovenbouw worden aangesproken op het feit dat God ook van hen verwacht, dat ze het verkeerde, oude steeds achter zich laten en met Hem en zijn geboden leven.

Juist omdat ze Pasen hebben gevierd. We zijn dankbaar dat Jezus ons heeft gered door te lijden en te sterven. Nu vraagt God of we ons gedrag willen veranderen, als we die boodschap van geduld en genade horen. Kijken we kritisch naar ons leven en keren we onszelf naar Hem. Gods liefde is wel gratis, maar niet goedkoop!

Extra bijbelgedeelte: Kolossenzen 3: 1-4

Pasen leidt er, als het goed is, toe dat wij ons richten op Christus. Hij volgde gehoorzaam zijn Vader, dan willen wij zijn voorbeeld navolgen. Met Gods hulp en zeker van zijn zegen.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het tekstgedeelte

We lezen vandaag verder in het eerlijke Bijbelboek Jona. De Bijbel maakt het beeld van de profeet Jona niet mooier dan het is. In de voorafgaande hoofdstukken lezen we dat Jona ongehoorzaam is aan de opdracht van de Here God om tegen Nineve te preken, om de stad aan te klagen vanwege het vele kwaad. Jona gaat de tegenovergestelde kant uit, naar Tarsis. Daar gaat hij aan boord van een schip. De Here God verliest hem echter niet uit het oog! Als hij eenmaal in zee geworpen is en door een grote vis is opgeslokt, bidt deze ongehoorzame profeet tot de HEER. Het bijzondere van dit gebed is, dat Jona het zo formuleert alsof hij al door de Here God gered is. Hij heeft daarin blijkbaar het volste vertrouwen, ondanks zijn eerdere ongehoorzaamheid. Zijn vertrouwen wordt niet beschaamd, want de Here God zorgt ervoor dat de vis Jona uitspuugt. God is de Schepper die Heer is over zijn schepping, Opnieuw komt het woord, de opdracht tot Jona. Dit keer gaat hij wel. Nineve blijkt een grote stad te zijn! Jona is nauwelijks met zijn verkondiging begonnen of er komt al reactie. God reageert op het berouw en de boete van de inwoners van Nineve en laat genade voor recht gelden.

Vers voor vers

- Vs. 2 De opdracht die Jona krijgt wordt deze tweede keer explicieter vermeld. Jona moet de woorden spreken die de HEER tot hem spreekt. Misschien zit hier ook wel wat humor in. De HEER kent zijn knecht maar al te goed. Straks geeft de profeet zijn eigen draai aan Gods woorden.
- Vs. 3 De bewoording van het begin van dit vers laat duidelijk zien dat Jona nu wel gehoorzaam is.
- Vs. 4v De prediking van Jona is kort maar krachtig. Heeft hij in liefde de waarheid gezegd? Opvallend is dat er geen oproep tot omkeer klinkt. Jona moet alleen het oordeel aankondigen. Er wordt wel gesuggereerd dat Jona maar een halve boodschap gebracht heeft, maar dat lijkt met het oog op wat de Here God in vers 2 zegt niet logisch. De preek van Jona heeft direct gevolg. 'De inwoners van Nineve geloofden God'. Niet de naam HEER wordt gebruikt, maar het algemene God. De reactie van de inwoners kan niet anders dan het werk van Gods Geest zijn. Ze nemen de boodschap heel serieus!
- Vs. 6 De koning volgt het voorbeeld van de inwoners. Ook hij verootmoedigt zich, ook hij doet boete. Er is sprake van een oprecht schuldbesef en berouw. Iedereen moet meedoen, mens en dier. Naast het schuldbesef is er ook de oproep van de koning om anders te gaan leven. Het is al met al de perfecte reactie op de verkondiging van Jona. Hij legt de vinger bij de zere plek.
- Vs. 9 In het 'misschien', 'wie weet' klinkt de onzekerheid bij de koning door. Het is aan God, niet aan hem. Laat het ook niet zien dat hij zich goed bewust was van de omvang van het kwaad dat misdreven werd? Hij weet dat hij geen rechten heeft, maar slechts aangewezen is op Gods genade.
- Vs. 10 God ziet de reactie van de mensen in Nineve. Dan klinkt het evangelie: God kreeg berouw! De inwoners bekeerden zich, keerden zich om van hun slechte wegen. Ook de Here God keert zich om, zou je kunnen zeggen. Het was dus zeker wel Gods bedoeling geweest om de stad te straffen. Je zou zeggen: eind goed, al goed. Maar Jona denkt daar anders over blijkt uit het vervolg.

Vragen

- Hoe zou jij het vinden, hoe zou je reageren als iemand de vinger legt bij het 'kwade' in jouw leven?
- Herken je in je eigen leven (iets van) het bevrijdende van oprecht berouw?

Auteur: HdJ

Liederen

Psalm 2	
Gezang 254 LvdK	
Lied 645	(=Gezang 219 LvdK)
Hij is de Rots	Hemelhoog 340
Jona, Jona, ga naar Nineve	Hemelhoog 83
Jona uit de grote vis	Alles wordt nieuw 1: 12
Juich, doe mee allemaal	Opwekking voor kinderen 276
Vertel het aan de mensen	Hemelhoog 691
Een wijs man bouwde zijn huis op de rots	Hemelhoog 89
Weet je dat de lente komt?	Hemelhoog 207

Auteur: PZ

Nineve luistert naar Jona

Jona is blij dat hij uit de vis is. Hij is zo blij dat God voor hem zorgt! Hij dankt en prijst God! Kort daarna spreekt de Here God opnieuw tegen Jona.

God zegt tegen hem: 'Jona, je moet naar de grote stad Nineve. Ik ga de mensen in Nineve straffen, want ze doen heel slechte dingen. Daarom wil ik hen straffen, Jona, want ze willen niet naar Mij luisteren.'

Jona gaat direct op stap. Hij luistert naar wat de Here God van hem vraagt. Na een lange reis komt hij bij de stad Nineve. Wat een grote stad en wat wonen er veel mensen, zeg.

Terwijl Jona door de stad loopt, begint hij te roepen: 'Over veertig dagen gaat de Here God jullie straffen. Jullie doen slechte dingen. Jullie willen niet naar Hem luisteren!'

De mensen kijken verschrikt naar Jona. Wat zegt hij allemaal? Gaat God hen straffen?

De hele dag loopt Jona door Nineve. Overal roept hij hetzelfde: 'Over veertig dagen gaat de Here God jullie straffen. Jullie doen slechte dingen. Jullie willen niet naar Hem luisteren!'

De mensen in Nineve schrikken enorm als ze horen wat Jona hun vertelt. De mensen kennen de God van de Israëlieten wel. Ze weten eigenlijk wel dat ze naar Hem moeten luisteren. Ze weten ook dat wat God zegt altijd gebeurt!

De mensen in Nineve zeggen tegen elkaar: 'We moeten nooit meer slechte dingen doen, maar luisteren naar de Here God. Zullen we naar die God gaan en tot Hem bidden!'

We zullen zeggen dat we er spijt van hebben dat we zo gemeen zijn geweest en niet wilden luisteren. Misschien wil de Here God het ons vergeven. En ons niet meer straffen'

Zo gebeurt het. De mensen van Nineve bekeren zich. Dat betekent dat ze omkeren, gaan naar de Here God. Ze willen bij Hem horen. Ze bidden tot Hem. En zeggen dat ze spijt hebben en geen slechte dingen meer zullen doen.

Wat denken jullie? Luistert de Here God naar de mensen van Nineve?

Ja, gelukkig wel! Hij ziet dat de mensen van Nineve er echt spijt van hebben, van de verkeerde dingen die ze hebben gedaan. Hij hoort dat ze graag weer bij Hem terug willen komen. Daar wordt God heel blij van! Daarom besluit de Here God dat Hij de mensen van Nineve niet meer zal straffen. Hij vergeeft hen wat ze verkeerd hebben gedaan.

De mensen keren zich om naar de Here God en daar is Hij ontzettend blij mee!

Auteur: RS

Echt berouw heeft gevolgen

Leg de bijbel open in de kring bij Psalm 32 en houd ook Jona 3 bij de hand. Begin een gesprekje als volgt: 'In onze wereld en in ons leven gebeuren goede en minder goede dingen.

- Doen mensen altijd wat goed is? Wie heeft een voorbeeld?
- Doen mensen ook dingen waar God niet blij mee is? Wie heeft een voorbeeld?
- Wie maakte wel eens mee dat het fout ging. Hoe dan?
- Kan wat niet goed ging altijd met 'sorry zeggen' weer worden goed gemaakt, denken jullie?
- Zou de Here God daar ook iets mee te maken hebben? (Neem je bijbel met Ps. 32).

In deze Psalm gaat het over een moment waarop koning David eens heel erg in de fout ging. Door zijn schuld ging zelfs iemand dood. David voelde zich heel schuldig; sorry zeggen was niet genoeg, wist hij. Na een tijdje maakte hij er een lied/een psalm over. Die bleef in de Bijbel bewaard.

Het is Psalm nr. 32. Daarin lezen we dit; 'Ik kreunde de hele dag want deze schuld drukte zwaar op mij. Het ging niet goed met me, tot ik erachter kwam dat ik over mijn schuld aan U moest vertellen. Dat heb ik gedaan: alles aan U opgebiecht. Niks daarvan achtergehouden. Ik bad: 'HEER, wat ik deed was absoluut niet goed. U was daar niet blij mee. Wilt U me verder helpen? Toen... ontdekte ik dat U, God, de zonde, die ik had gedaan, vergaf. Door die vergeving ben ik nu bevrijd van die zware schuld. Daarom kan ik zingen: Gelukkig ben je als God je zonde, dat waar Hij niet blij mee is, vergeeft. Dan kun je gelukkig verder leven.'

Vandaag horen we over een situatie die zich ongeveer 3000 jaar geleden afspeelde in het land Assyrië. Het is een ongelooflijk verhaal. Luister maar...

Weet je nog van Jona, de profeet die van God naar de grote stad Nineve moest? Hij weigerde. Dat ging niet goed en Jona kwam terecht in de buik van een vis. Daar dacht hij na en bad tot de Heer zijn God. Na drie dagen spuugde de vis hem op het droge en kijk, daar zit hij nu.

Gods plan met de stad Nineve is niet veranderd, dus geeft God Jona die opdracht nog een keer. 'Maak je klaar, profeet en ga naar de grote stad Nineve. Spreek daar de woorden die Ik je zeg.' Jona staat op en loopt richting Nineve. Daar wonen Assyriërs, vijanden van zijn volk Israël. Jona heeft een hekel aan hen, maar dit keer gaat hij wel. Om door deze stad te lopen heeft hij drie dagen nodig. Ik lees dat Jona dat maar één dag doet. Dat vindt hij genoeg. 'Kijk, daar loopt hij door de smalle straten en over de pleinen van de stad. Hij roept precies wat God hem heeft gezegd: 'Nog veertig dagen en dan wordt deze stad weggevaagd om het kwaad dat hier gebeurt! Nog veertig dagen en dan is het over en uit met jullie. Dan zal God deze stad verwoesten! Nog veertig da-

gen...' De Ninevieten kijken de roepende profeet uit Israël na. 'Hoor je dat?', zeggen ze. Omdat de woorden hen blijven bezighouden besluiten ze er iets mee te doen. 'We moeten laten zien dat we die boodschap van God serieus nemen en spijt hebben van onze manier van leven', zeggen ze tegen elkaar. 'Dat kan het best door boetekleren aan te trekken en niets te eten of te drinken. Dan ziet God dat we ons zijn boodschap echt aantrekken.'

Gods boodschap komt ook terecht in het paleis van de koning. Die luistert naar wat zijn ambtenaren vertellen over de roepende profeet: 'God zegt: 'Nog veertig dagen, dan zal deze stad worden verwoest vanwege het kwaad dat hier wordt gedaan! Nog veertig dagen. en dan...'

Geeft de koning daarna bevel om deze onruststoker te laten oppakken door zijn soldaten? Laat hij Jona in de gevangenis zetten? Hij is toch degene die alles beslist en voor wie iedereen bang is in dit machtige koninkrijk? Het gaat anders, lezen we in de Bijbel. Let maar op: de koning staat op, trekt zijn dure purperrode koningsmantel uit en zet zijn kostbare kroon af. 'Breng mij een boetekleed!', roept hij naar een ambtenaar. Even later draagt iemand een ongekleurde, ruwharig, geweven jas naar binnen. De koning trekt die aan en gaat met zijn hoofd tussen zijn handen en met blote voeten in kleermakerszit op de grond zitten. Zo blijft hij lange tijd zitten. Iedereen houdt zijn adem in als ze de koning als een verdrietige man op de grond zien zitten. Wat betekent dit?

Na een poosje schudt de koning zijn haren los en geeft duidelijke opdrachten: 'Stuur boodschappers onze stad in. In de komende dagen mag niemand iets eten of drinken. Dat geldt voor alle volwassenen, kinderen en dieren in de stad. Iedereen moet vasten en zich kleden in een boetekleed. Laat iedereen God aanroepen en anders gaan leven door geen geweld te gebruiken of iets te doen wat te maken heeft met onrecht of criminaliteit. Wie weet... misschien zal God dán van gedachten veranderen en niet doen wat Hij van plan is. Wie weet... misschien laat Hij zijn woede los en mag onze stad blijven bestaan.

De boodschappers gaan zo snel zij kunnen. Geen straat, plein of steegje wordt overgeslagen. 'Luister naar het woord van onze koning: niemand mag de komende dagen eten of drinken. Ook de dieren niet. Doe een boetekleed aan en verander je leven!' Dat is de opdracht van onze koning.' Massaal luisteren de Ninevieten naar dit bevel. De stad wordt er anders door. Mensen vasten door niet te eten en te drinken en laten zo zien dat ze Gods woorden heel serieus nemen. De koning en zijn mensen doen het goede voor elkaar en zo wordt het leven in de stad anders en beter.

ga verder op de volgende bladzijde

God in de hemel ziet wat er gebeurt in Nineve. Hij wordt er heel blij van. De Ninevieten lieten zien dat ze berouw/spijt hadden en keerden hun manieren van leven om. Toen God dat zag...keerde Hij zijn plan óók om. We lezen in vers 10 (lees dit hardop voor): 'Toen God dit zag kwam Hij terug op wat Hij had gedreigd te doen. Hij deed het niet!'

Vind je dit geen ongelooflijk verhaal over Gods liefde voor mensen?

Zullen we samen zingen over God die van mensen houdt?

Zing afrondend OTH 459:1 We willen samen vieren dat God van mensen houdt.

Afrondend gesprekje

Weet je nog van Pasen? Al onze zonden zijn door God vergeven, omdat Jezus daarvoor stierf aan een kruis. De Ninevieten begrepen dat God wilde dat zij spijt kregen over hun manieren van leven, omdat die niet paste bij wat Hij had bedoeld.

Precies zo is het belangrijk dat wij proberen te leven zoals Jezus ons voordeed: het verkeerde weg doen en het goede doen in ons leven. Omdat God voor ons een goed leven heeft bedoeld is het belangrijk dat wij leven zoals Hij voor ons heeft bedacht.

Zullen we bidden dat de Heilige Geest ons daar de komende week bij helpt?

Sluit met een kort gebed hiervoor af en zing samen couplet 3 van OTH 459.

NB.

** Weet je dat de naam Nineve nog steeds bestaat? Die oude plek waar al eeuwenlang mensen wonen, ligt in Noord-Irak en heet nu Mosul. In de vlakte van Nineve wonen nog steeds mensen die in de God van Abraham en Jakob geloven. Het leven van deze christenen is niet makkelijk want er was lange tijd oorlog in die streek. Neem de situatie van deze christenen mee in je gebed. Ook zij horen bij de familie van God en hebben de hulp van de Heilige Geest nodig in hun geloofsleven.*

Auteur: JHP

Nineve bekeert zich

Bijbelverhaal

Wat een verrassing dat het verhaal van Jona verder gaat. Dat had je niet verwacht toen hij in zee was gegooid. Je zou verwachten dat dat het laatste was, wat de Bijbelschrijver over Jona zou opschrijven. Maar nee, het liep anders, hoorden we vorige week. Jona krijgt een nieuwe kans. Hij wordt opnieuw geroepen. God geeft hem dezelfde opdracht. Alweer een grote verrassing. Misschien ook wel voor Jona zelf. Hij was de eerste keer eigenwijs en ongehoorzaam geweest. Hoe bijzonder is het, dat we nu lezen in de Bijbel: 'Het Woord van God kwam weer tot Jona: Sta op, ga naar de grote stad Nineve en zeg tegen haar die woorden die Ik tot je spreek.' God gaat hem vertellen wat hij roepen moet. De precieze woorden zal hij horen tegen de tijd dat hij op de juiste plek is. Dat betekent dus dat God met hem meegaat. Hij hoeft niet alleen de vijand tegemoet. Want dat is wel Jona's moeite. Nineve is de hoofdstad van Israëls vijanden.

De inwoners van Nineve en haar koning zijn geen lieverdjes; Nineve is een schurkenstad, een terroristenstad. Ze zijn bekend om hun strijd lust en hun wrede martelmethodes. Nineve is in die tijd een van de grootste wereldsteden met indrukwekkende gebouwen, tempels en afgodsbeelden.

Jona heeft zijn lesje geleerd. Hij krijgt de kans om het nu beter te doen. Hij gaat als een gehoorzame dienstknecht op reis naar Nineve. Het zal best even geduurd hebben voor hij bij de stad arriveert. Het is al gauw een afstand van 1000 kilometer. Hij zal deze reis voor het grootste deel gelopen hebben, maar uiteindelijk komt Jona daar aan. Wat een indrukwekkende grote stad, als Jona alle straten van de stad wil doortrekken, kost hem dat drie dagen. Bij Nineve vallen de stadjes van zijn eigen land bij in het niet.

Jona zal zich niet zo op zijn gemak hebben gevoeld tussen al die grote beelden die de stad sierden. Op elke straathoek ziet hij weer een ander afgodsbeeld of tempel. Toch laat hij zich er niet door afschrikken, inmiddels weet hij wat hij moet spreken. Hij zoekt een geschikte plek en begint te roepen. Zijn boodschap is kort en krachtig: 'Nog veertig dagen en Nineve wordt ondersteboven gekeerd!' Hij loopt verder naar de volgende straat. Daar op de hoek roept hij weer zijn korte boodschap. Hij doet wat hij moet doen, en zo loopt hij van straat naar straat en spreekt op iedere hoek. Dat doet hij een dag lang, dan hoeft het niet meer. Aan het eind van de dag weet heel Nineve wat de vreemde boodschapper te zeggen heeft. Ik stel me zo voor hoe dat gegaan is. Zoiets gaat als een lopend vuurtje. Ze vertellen het door aan elkaar op straat en thuis, in de winkel, in de herberg en in het paleis. Nog veertig dagen en dan!

Wij zouden dit geen preek noemen. Het is maar één zin. Het is wel een heftige zin. Het oordeel komt! De gebouwen, de stenen van de stad worden omgekeerd. Maar

moest Jona erbij zeggen; het duurt nog veertig dagen. Dat is nou het mooie aan onze God. Hij geeft de Ninevieten nog zoveel dagen de tijd om over deze boodschap na te denken en te kiezen. Wat gaan we doen? Moeten we hier wat mee, of negeren we dit? Hoe zullen de mensen hebben gereageerd op de woorden van Jona? Ik denk een beetje zoals het bij ons zou gaan: iemand die in zijn straat een vreemde man ziet staan en hem hoort roepen, vraagt: Waarom doet u dit? Dan zal Jona verteld hebben dat hij gestuurd is. En als anderen vragen door wie hij naar Nineve gestuurd is, kan hij vertellen van de God van Israël. Net zoals hij dat deed bij de zeelui op het schip. Misschien hebben ze daar in Nineve wel gevraagd of die God inderdaad machtig genoeg is om hun geweldige stad om te kunnen keren. Daarop heeft Jona vast zijn eigen verhaal laten horen; van zijn vlucht, van de storm, van de vis. Misschien is het zo gegaan. Misschien hebben de mensen in dit verhaal ontdekt dat de God van Israël wel heel bijzonder is. De man uit de vis die daar voor hen staat is het bewijs. Jona weet niet wat de mensen met de boodschap van God doen. God heeft het hem niet verteld. Hij heeft zijn werk gedaan en verlaat Nineve.

Intussen is de stad in rep en roer. De boodschap is goed aangekomen. De woorden hebben de mensen geraakt. De mensen in Nineve geloven in God. Ze zijn vast overtuigd dat de boodschap waar is. Dat het oordeel komen zal. Ze zijn niet boos geworden. Ze hebben die profeet met zijn dreigende boodschap niet gedood. Dat had zomaar kunnen gebeuren. Nee, ze zeggen tegen elkaar: zoals we hier met elkaar leven is het niet goed. Wij hebben elkaar en anderen veel pijn gedaan. Daar hebben we spijt van. We hebben nog veertig dagen. Zullen we laten zien aan de God van de boodschapper dat we spijt hebben? We eten niet en drinken zo min mogelijk. We trekken onze mooie kleren uit en doen onze rouwkleding aan. (gemaakt van ruwe, stugge stof) We gooien as over ons hoofd, Wie weet.... Als die God van de man uit de vis ons zo ziet.... Misschien zal Hij het oordeel dan niet over ons laten komen. Wie weet....

De koning doet ook mee en roept al zijn ministers en de rest van het personeel in het paleis op hetzelfde doen. Iedereen moet vasten. Zelfs de dieren in de stad krijgen geen eten en bijna geen drinken. Ze blaten, ze loeien. Het lijkt wel of ze net als de mensen ook roepen om vergeving. Heel Nineve leeft in onzekerheid en grote spanning toe naar de dag waarop de ramp zal plaatsvinden. Toch hebben ze wat hoop. Wie weet... zeggen ze tegen elkaar. Nog 19 dagen. Wie weet.... nog 7 dagen. Wie weet...!

En ja, wij weten het wel. Wij kennen onze God. Hij is niet blij als Hij een stad met zoveel inwoners straffen moet. Natuurlijk ziet Hij dat de mensen spijt hebben van hun zondige leven. Hij hoort hun roepen. Hij hoort het huilen van de kleine kinderen. De klagende geluiden van de dieren. Het ongelooflijke is gebeurd. De hele stad heeft

zich naar God gekeerd. En nu doet God hetzelfde. Het hart van God keert zich naar de mensen in Nineve. Hij zal hun stad niet gaan omkeren.
Wie vergeving vraagt, zal vergeving ontvangen. De dag van het oordeel gaat voorbij.
Het wordt avond. Het wordt nacht. Er komt een nieuwe dag!

Auteur: RE